

Вътре лежеше старинно Евангелие, със скъпоценна подвързия. Заглавната му корица бе от чисто злато, изрязано в дребни, изящни образи. В средата бе изобразен разпнатият Христос с двамата разбойници от страни. Край него бяха коленичили Богородица, свети Иоан и Иосиф от Ариматея. Отгоре бе изобразен Спасителят, седнал на престол върху облаците, държащ кръст в ръка. От двете му страни бяха разперили огромни криле два ангела. Долу, под Разпятието от бисер и рубин, бе образът на Дева Мария с малкия Исус на колене. От едната ѝ страна бе света Анна, от другата света Елисавета. В ъглите на златната резба бяха поставени едри изумруди и каланти. Разпятието бе заобиколено с ослепително светкащи елмази.

Всички се струпаха около царицата, за да се нагледат и надивят на редкия дар.

– То е правено през 1050 година, по поръчка на Константин Мономах за съпругата му Зоя. Радвам се, че попадна в ръцете ми, за да мога да ти го откупя... – каза Иоан Асен.

Анна се наведе и целуна с дълбока благодарност ръката на самодържеца.

Наблизо се разнесеха веселите смехове на момите. Петър веднага сбърчи вежди и се отдалечи. Иоан Асен побледня. Ирина тичаше към тях, мамещият ѝ глас заливаше с огнени вълни снагата му. Едрите ѝ зеници застанаха пред него, тайнствено замрежени, отправени с чудна упоритост към неговите.

Самодържецът извърна лице, погали зачервените бузи на дъщеря си, каза с доволство:

– Ето, така ми харесваш... Виж сега какъв дар съм ти донесъл, загдето си била тъй разумна и си изпълнявала всички поръчки на целебника.

Той извади от пояса си кожена кесия и я подаде на дъщеря си. Вътре имаше дълъг наниз от златни зрънца, разредени със зафири.